

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

KÁNTOR kontra MAGYARORSZÁG

(458/03. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005.november 22.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kántor kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*,
és S. DOLLÉ *a Szekció hivatalvezetője*

2005. november 3-án zárt ülésen tartott tanácskozás után az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (458/03. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kántor Ferenc (a "kérelmező") 2002. november 19-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

1. 2004. október 8-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

2. A kérelmező 1940-ben született és Balatonkenesén él.

3. A kérelmező ingatlan visszavétele iránti pert indított egy építető cég ellen. Kártérítést is követelt. 1992. május 15-én a Fővárosi Bíróság 624986 forint kártérítést ítélt meg számára.

4. A megítélt összeggel elégedetlen kérelmező 1994. október 28-án újabb kártérítési pert indított az építtető cég ellen, részben módosított jogi alapon. A Budai Kerületi Központi Bíróság 1995. február 23-án tárgyalást tartott, s 1995. március 12-én elutasította a keresetet. A kérelmező fellebbezett.

5. 1995. október 11-én a Fővárosi Bíróság helybenhagyta a Kerületi Bíróság ítéletét. A kérelmező 1996. január 19-én felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

6. 1997. május 30-án a Legfelsőbb Bíróság mindkét határozatot hatályon kívül helyezte és az ügyet visszautalta az elsőfokú bírósághoz .

7. A megismételt eljárásban 1997. december 1-jén az ügynek soronkívüliséget biztosítottak. 1997. december 17-én és 1998. március 19-én a bíróság tárgyalást tartott. 1998. május 12-én ingatlanszakértő kirendelésére került sor. Miután a bíróság figyelmeztetésben részesítette, a szakértő 1998. szeptember 30-án előterjesztette szakvéleményét.

8. 1998. október 13-án a Budai Központi Kerületi Bíróság tárgyalást tartott és 1998. október 21-én elutasította a kérelmező keresetét. A kérelmező fellebbezett.

9. 1999. május 26-án a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmező által előterjesztett elfogultsági indítványt.

12. 1999. június 2-án a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott. 1999. július 9-én részben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és 152.204 forint kártérítést ítélt meg a kérelmező számára. 2000. január 7-én a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

13. 2002. február 27-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta a Fővárosi Bíróság határozatát. Az ítéletet 2002. május 23-án kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bírósg tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

15. A Kormány vitatta a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak 1994. október 28-án kezdődött és a Legfelsőbb Bíróság határozatának kézbesítésével 2002. május 23-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem hét évig és hét hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetésre készítené. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben – különösen a felülvizsgálati eljárás elhúzódására tekintettel – az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. Az Egyezmény 6. és 7. Cikke alapján a kérelmező az eljárás tisztességtelen voltát és kimenetelét is panaszolta.

22. Amennyiben a kérelmező panasza úgy érthető, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménynek

kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28). A jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai alapján az Egyezmény 7. Cikke alapján nem merül fel kérdés.

23. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

24. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

25. A kérelmező 80 millió forintot követelt vagyoni és nem vagyoni kárának megtérítéseként.

10. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Azt azonban elfogadja, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedhetett. Méltányossági alapon ítélve a Bíróság 3500 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3500 eurót (háromezer ötszáz euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési időpontjaitól az átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatait három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. november 22-én a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök